

Raps är viktigt för ringduvan

När ringduvorna ska flyga söderut behöver de samla kraft och äta upp sig. Men vilka miljöer väljer de? Tidigare har det sagts att ringduvorna föredrar blandat landskap som skapar många kantzoner. Till skillnad från denna tidigare allmänna uppfattning så har nyare undersökningar visat att duvorna tenderar att välja de öppna fälten och inte de som ligger i det brutna landskapet med skog och åker blandat.

Studien visar att ringduvorna huvudsakligen väljer raps som födokälla. Sädessfälten dominerade visserligen med över 90 procent av den bevuxna arealen i det studerade området men ett tydligt val av raps gjordes ändå. Av detta kan man dra slutsatsen att raps utgör en viktig del i ringduvornas föda under deras höstflyttning.

Källa: Anna Carlemalm, Lunds universitet

5 000 kronor per hektar i stöd

De svenska odlarna är väl i relativt stor utsträckning beroende av EU-stöd. Men den finländske växtodlaren får runt 60 procent av sin intäkt i olika former av stöd. I den bästa odlingszonen, zon A i södra Finland, är gårdsstödet 240 euro per hektar. Hela Finland har LFA-stöd ("less favoured areas") vilket i zon A är sammanlagt 170 euro per hektar. Därtill har man ett miljöstöd på sammanlagt 200 euro där hälften kommer från EU och hälften från finländska staten. Sammanlagt blir det 610 euro per hektar. Spannmålsskörden ligger mellan 4 och 5 ton per hektar med samma prisbild som i Sverige.

För oljeväxter är faktiskt stödet ännu högre. Från och med 2006 har Finland frikopplat sina arealstöd och odlarna får alltså ett gårdsstöd som i Sverige. Men man har undantagit 10 procent av EU-pengarna för att "koppla" vissa grödor. Sålunda får de som odlar oljeväxter och råg i sin SAM-ansökan söka ett extra stöd på 50 euro per hektar. Det gör att den finländske veteodlaren har motsvarande 5 500 kronor och oljeväxtodlaren 6 000 kronor per hektar i stöd. Nu odlas nästan bara vårrybs i Finland med en skördenivå runt 16-17 dt/ha. Men arealen förväntas stiga i år från fjolårets runt 70 000 till närmare 100 000 hektar.

Foto: Jens Blomquist

Mindre stöd till finländsk timotej

Sedan EU-inträdet har de finländska timotejodlarna haft tillgång till ett extra nationellt stöd på 45 euro-cent per kilo, drygt 4 kronor. Tillsammans med marknadspris och EUs kilostöd har det inneburit ett pris på 17-18 kronor per kilo. Medelskörden är för södra Finland minst lika hög som den i Sverige och för hela Finland strax under den svenska medelskörden. Men nu har EU-kommissionen satt stopp. Från skörd 2006 får man inte betala något nationellt stöd. Däremot har Finland valt att undanta vallfrö från frikoppling. Alltså behåller man sitt kilostöd även fortsättningsvis. Kilostödet, drygt 7 kronor per kilo för timotej, utgår till ca 5000 hektar timotej. Om denna areal överskrider kommer stödet att "spädas ut".

Off-label för Mavrik

SFO har fått ett Off-label-godkännande för användning av Mavrik i klöverfröodlingar vid bekämpning av klöverspetsvivar. Villkoren är följande: högsta dos 0,3 liter per hektar och högst 2 behandlingar per säsong. Att använda ett Off-labelgodkänt preparat betyder att behandlingen sker helt på odlarens eget ansvar. En dålig eller utebliven effekt kan inte reklameras.

Inventeringar i Skåne mellan 2002 och 2005 visar att i drygt 80 procent av vitklöverfälten och drygt 10 procent av rödklöverfälten har det funnits behov för bekämpning av klöverspetsvivar.

För att bedöma bekämpningsbehovet placeras två vita plastskålar fyllda med vatten och diskmedel ut i fältet. Antalet vivlar som hamnat i skålen räknas sedan av en gång i veckan. Preliminära resultat tyder på att bekämpningsbehov uppkommer redan vid en summefångst på cirka 20 vivlar.

Mavrik är inte bigiftigt och man får alltså bekämpa även sedan klöverblomma. Men kom ihåg att man aldrig ska bekämpa den tid på dygnet då det finns pollinerande insekter i fältet. Gör i stället bekämpningen nattetid när humlor och bin lämnat odlingen.